

መጽሐፈ አስቴር

ንግሥት አስጢን ከክብሯ ወረደች

1 ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ ያሉትን አንድ መቶ ሃያ ሰባት አገሮች ይዞ በነበረው በጠረክሲስ ዘመን መንግሥት እንዲህ ሆነ፤ ²በዚያን ዘመን ንጉሡ ጠረክሲስ የገዛው በሱሳ ግንብ ባለው ንጉሣዊ ዙፋኑ ሆኖ ነበር። ³እርሱም በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ለመኪንንቱና ለሹማ ምቱ ሁሉ ታላቅ ግብዣ አደረገ። በግብዣውም የፋርስና የሜዶን የጦር አዛዦች፣ መሳፍንትና የየአውራጃው መኪንንት ተገኝተው ነበር።

⁴እነርሱም የመንግሥቱን ሰፊ ሀብት፣ የግርማውን ታላቅነትና ክብር አንድ መቶ ሰማንያ ቀን ሙሉ አሳያቸው። ⁵እነዚህ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ንጉሡ በሱሳ ግንብ ለነበሩት፣ ከትንሽ እስከ ትልቅ ላለው ሕዝብ ሁሉ፣ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ዙሪያውን በአትክልት በተከበበው አደባባይ ሰባት ቀን የፈጀ ግብዣ አደረገ። ⁶አደባባይም ከነጭና ከሰማያዊ በፍታ የተሠሩ መጋረጃዎች ነበሩት፤ እነርሱም የብር ቀለበት በተበጀላቸው፣ ከነጭ በፍታና ከሐምራዊ ቀለም በተሠሩ ገመዶች በዕብነ በረዱ ምሰሶዎች ላይ ተንጠልጥለው ነበር። ነጭና ቀይ ቀለማት ተሰበጠጥረው በተነጠፉበት ወለል ላይ የወርቅና የብር ድንክ ዐልጋዎች ነበሩ፤ እነርሱም ከዕብነ በረድ፣ ቀስተ ደመና ከሚመስሉ ቀለሞችና ከሌሎች የከበሩ ድንጋዮች የተሠሩ ነበሩ። ⁷የወይን ጠጃም አንዱ ከሌላው ልዩ በሆነ የወርቅ ዋንጫ ይቀርብ ነበር፤ ከንጉሡም ልግስና የተነሣ የቤተ መንግሥቱ የወይን ጠጅ የተትረፈረፈ ነበር። ⁸ንጉሡ ለእያንዳንዱ ሰው የሚፈልገውን ያህል እንዲያቀርቡለት የወይን ጠጅ አሳላፊዎቹን ሁሉ አዝዞ ስለ ነበረ፣ በንጉሡ ትእዛዝ መሠረት እያንዳንዱ ተስተናጋጅ እንዲጠጣ ተፈቅዶለት ነበር።

⁹ንግሥት አስጢንም በንጉሥ ጠረክሲስ ቤተ መንግሥት እንደዚሁ ለሴቶች ግብዣ አድርጋ ነበር።

¹⁰በሰባተኛው ቀን ንጉሥ ጠረክሲስ ከወይን ጠጅ የተነሣ ደስ ስለ ተሰኘ፣ አገልጋዮቹ የሆኑትን ሰባቱን ጃንደሮች ምሁማንን፣ ባዛንን፣ ሐርቦናን፣ ገበታን፣ ዙቶልያንን፣ ዜታርንና ከርከስን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፤ ¹¹ይኸውም ንግሥት አስጢን

1:1 ዕዛ4:6፣ አስ8:9፣9:30፣ ዳን3:2፣ 6:1
1:2 ዕዛ4:9፣ አስ2:8
1:3 1ነገ3:15
1:5 መሳ14:17፣ 2ነገ21:18
1:6 አስ7:8፣ ሕዝ 23:41፣ አሞ3:12፣6:4
1:7 አስ2:18፣ ዳን5:2
1:9 1ነገ3:15
1:10 ዘፍ14:18፣ መሳ16:25፣ ፍት3:7፣አስ3:15፣ 5:6፣7:2፣ ምሳ31:4-7፣ ዳን5:1-4
1:11 መሳ45:11፣ ማሕ2:4፣ሕዝ16:14

1:12 ዘፍ39:19፣ አስ2:21፣7:7፣ ምሳ19:12
1:13 1ዜፍ12:32
1:14 አስ7:14
1:18 ምሳ19:13፣ 27:15
1:19 አስ8:8፣ መክ8:4፣ ዳን6:8:12

የደስ ደስ ያላት ነበረችና ውበቷ ለሕዝቡና ለመኪንንቱ እንዲታይ ዘውዱን ጭና ንጉሡ ፊት እንዲያመጣት ነበር። ¹²አገልጋዮቹ የንጉሡን ትእዛዝ በነገሯት ጊዜ ግን፣ ንግሥት አስጢን መሄድ አልፈለገችም። ከዚያም ንጉሡ በጣም ተቈጣ፣ እጅግም ተናደደ።

¹³ሕግንና ፍትሕን በተመለከተ የሊቃውንቱን ምክር መጠየቅ በንጉሥ ዘንድ የተለመደ ነበርና፣ ስለ ዘመናት ሁኔታ ዕውቀት ካላቸው ጠቢባን ጋር ተነጋገረበት፤

¹⁴እነዚህ አርቄሰዮስ፣ ሼታር፣ አድማታ፣ ተርሺሽ፣ ሜሬስ፣ ማሌሴዓር፣ ምሙካ የተባሉ ሰባቱ የፋርስና የሜዶን መኪንንት በንጉሡ ዘንድ የተለየ ስፍራና በመንግሥቱም አመራር ውስጥ ከፍተኛ ቦታ ያላቸው ነበሩ።

¹⁵ንጉሡም፣ “በጃንደሮቹ በኩል የተላኩትን የንጉሥ ጠረክሲስን ትእዛዝ ስላልፈጸመች፣ በሕጉ መሠረት በንግሥት አስጢን ላይ ምን መደረግ አለበት?” ሲል ጠየቃቸው።

¹⁶ከዚያም ምሙካ በንጉሡና በመኪንንቱ ፊት እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ንግሥት አስጢን የበደለችው ንጉሡን ብቻ ሳይሆን፣ መኪንንቱን ሁሉና በመላው የንጉሥ ጠረክሲስ አውራጃዎች የሚኖሩትን ሕዝቦች ጭምር ነው። ¹⁷ይህ የንግሥቲቱ አድራጎት በሌሎቹ ሁሉ ዘንድ ስለሚሰማ፣ ባሎቻቸውን ይንቃሉ፣ ‘ንጉሥ ጠረክሲስ ንግሥት አስጢን ወደ እርሱ እንድትመጣ ቢያዛትም፣ እርሷ ግን መሄድ አልፈለገችም’ ይላሉ። ¹⁸በዚህች በዛሬዬቱም ዕለት የንግሥቲቱን አድራጎት የሰሙ የፋርስና የሜዶን መኪንንት ሚስቶች፣ ለንጉሡ መኪንንት ሁሉ በዚህ ዐይነት ሊመልሱ ነው፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ ማብቂያ የሌለው ንቀትና ጠብ ይፈጠራል።

¹⁹ስለዚህ ነገሩ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ አስጢን ወደ ንጉሡ ወደ ጠረክሲስ ዘንድ ከእንግዲህ ወዲህ ፈጽሞ እንዳትገባ ንጉሣዊ ዐዋጅ ይውጣ፤ ይህም የማይሻር ሆኖ በፋርስና በሜዶን ሕጎች ይጻፍ፣ እንዲሁም ንጉሡ የእቴጌነቷን ክብር ከእርሷ ለምትሻል ለሌላዬቱ ይስጥ። ²⁰ከዚያም የንጉሡ ዐዋጅ በሰፊው ግዛቱ ሁሉ ሲነገር፣ ከትንሽ እስከ ትልቅ ያሉት ሴቶች ሁሉ ባሎቻቸውን ያከብራሉ።”

21ንጉሠና መኳንንቱ ሁሉ በዚህ ምክር ተደሰቱ፤ ንጉሠም ምሙካ ያቀረበውን ሐሳብ በሥራ ላይ አዋለው። ጳጳሮችንም ሰው በራሱ ቤተ ሰብ ላይ ገዥ እንዲሆን መልእክት አስተላለፈ። መልእክቱም ለየአውራጃዎቹ በየራሳቸው ጽሑፍና ለእያንዳንዱ ሕዝብ በየራሱ ቋንቋ ተጽፎ በግዛቱ ሁሉ ተበተነ።

አስቴር ንግሥት ሆነች

2 ከዚህ በኋላ ንጉሠ ጠረክሲስ ቀጣው 2 ሲበርድለት አስጢንን፣ ያደረገችውን ነገርና በአርሷም ላይ ያስተላለፈውን ዐዋጅ ዐሰበ። ጳጳሮችም የንጉሠ የቅርብ አገልጋዮች እንዲህ የሚል ሐሳብ አቀረቡ፤ “ለንጉሠ ቁንጅ ልጃገረዶች ይፈለጉለት፤ ጳጳህዚህን ሁሉ ቁንጅ ልጃገረዶች በሰላ ግንብ ወደ ሚገኘው ልዩ የሴቶች መኖሪያ ቦታ እንዲ ያመጡ፤ ንጉሠ በግዛቱ በሚገኙት አውራጃዎቹ ሁሉ ባለሥልጣኖችን ይሹም፤ እነርሱም የሴቶች የበላይ ኅላፊ በሆነው በንጉሠ ጃንደረባ በሄኔ ኅላፊነት ሥር ይሁኑ፤ የውበትም እንክብካቤ ይደረግላቸው። ላኪያም ንጉሠን ደስ የምታሰኘው ልጃገረድ በአስጢን ፈንታ ንግሥት ትሁን።” ምክሩ ንጉሠን ደስ አሰኘው፤ በተባለውም መሠረት አደረገ።

5 በዚህ ጊዜ ከብንደም ነገድ የቀሰ ልጅ፣ የሰሜኢ ልጅ፣ የኢያዕር ልጅ መርዶክዮስ የሚባል አንድ አይሁዳዊ በሰላ ግንብ ይኖር ነበር። ስርዶም የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ከማረካቸው ከይሁዳ ንጉሥ ከኢኮንደም ጋር ከኢየሩሳሌም በምርኮ ከተወሰዱት አንዱ ነበር። ምርዶክዮስ አንዲት ሀይሳ የምትባል የአጎቱ ልጅ ነበረችው፤ አባትና እናት ስላ ልነበራት፣ ያሳደጋት እርሱ ነበር። አስቴር ተብላ የምትጠራው ይህች ልጃገረድ በተክለ ሰውነቷም ሆነ በመልካ እጅግ ውብ ነበረች። አባቷና እናቷ ከሞቱ በኋላ መርዶክዮስ እንደ ራሱ ልጅ አድርጎ ወሰዳት።

8 የንጉሠ ትእዛዝና ዐዋጅ በወጣ ጊዜ፣ ብዙ ልጃገረዶች ወደ ሰላ ግንብ ተወስደው ለጠባቂው ለሄኔ ተሰጡ፤ አስቴርም ወደ ንጉሠ ቤተ መንግሥት ተወስዳ፤ ለሴቶቹ ጠባቂ ለሄኔ በዐደራ ተሰጠች። ጳጳጃገረዱም ደስ አሰኘችው፤ በእርሱም ዘንድ መወደድን አተረፈች፤ እርሱም የውበት መንክባክቢያዎንና የተለየ ምግብ ወዲያውኑ ሰጣት። ከቤተ መንግሥቱ የተመረጡ ሰባት ደንገጠሮችን በመመደብም እርሷንና ደንገጠሮቿን ምርጥ ወደ ሆነው የሴቶች መጠበቂያ አዛወረ።

10 መርዶክዮስ እንዳትናገር አዞአት ስለ ነበር፣ አስቴር የየት አገር ሰውና የእነማን

1፡22 ነሀ13፡24
2፡1 አስ7፡10
2፡5 14፡9-11
2፡6 2ኅ124፡15፣
ጳጳ1፡1-5፣5፡13
2፡7 ዘፍ39፡6፣
41፡45
2፡8 ነሀ1፡1፣
አስ1፡2፣ጳጳ8፡2
2፡9 ዘፍ37፡3፣
39፡21፣
14፡9-9፡22-24
2ኅ125፡30፣
አስ 9፡19፣
ሕዝ16፡9-13፣
ጳጳ1፡5
2፡10 ሉ*20

ወገን እንደ ሆነች አልገለጸችም። 11 መርዶክዮስም አስቴር እንዴት እንደ ሆነችና ምንስ እንዳጋጠማት ለማወቅ፣ በየዕለቱ በሴቶች መጠበቂያ አደባባይ አጠገብ ወዲያና ወዲህ ይመላለስ ነበር።

12 እንዲት ልጃገረድ ወደ ንጉሥ ጠረክሲስ ዘንድ ለመግባት ተራዋ ከመድረሱ በፊት ስድስት ወር በከርቤ ዘይት፣ ስድስት ወር ደግሞ ልዩ ልዩ ሽቱ በመቀባትና በተለያዩ የፊት ቀለሞች በመዋብ ባጠቃላይ ዐሥራ ሁለት ወር መቁየት ነበረባት። 13 ወደ ንጉሠ ዘንድ የምትገባውም በዚህ ሁኔታ ሲሆን፣ ሴቶቹ ከሚኖሩበት ስፍራ ወደ ንጉሠ ቤተ መንግሥት ስትሄድ፣ መውሰድ የምትፈልገው ማናቸውም ነገር ይሰጣት ነበር። 14 ሲመሽ ወደዚያው ትሄዳለች፤ ሲነጋም የቁባቶች ኅላፊ በሆነው በንጉሠ ጃንደረባ በሻአሽጋዝ ጥበቃ ሥር ወደሚገኘው ወደ ሌላው የሴቶች መጠበቂያ ቤት ትመለሳለች፤ ደስ የተሰኘባት ካልሆነችና በስሚም ካልጠራት ዳግመኛ ወደ ንጉሠ ዘንድ አትገባም።

15 መርዶክዮስ እንደ ልጁ አድርጎ ያሳደጋት የአጎቱ የአቢካኢል ልጅ አስቴር ወደ ንጉሠ ዘንድ የምትሄድበት ተራ በደረሰ ጊዜ የሴቶች ልዩ ጥበቃ ቤት ኅላፊ የሆነው ሄኔ የገራትን እንጂ፣ ሌላ ምንም አልጠየቀችም። አስቴር በሚያዩዋት ሁሉ ዘንድ ሞገስ አገኘች። 16 በነገሠ በሰባተኛው ዓመት ቴቤት በተባለው በዐሥረኛው ወር ወደ ንጉሥ ጠረክሲስ ቤተ መንግሥት ተወሰደች።

17 በዚህ ጊዜ ንጉሠ ከሌሎቹ ሴቶች ሁሉ ይበልጥ አስቴርን ወደዳት፤ ከሌሎቹ ደናግልም ሁሉ ይልቅ በእርሱ ዘንድ ሞገስንና መወደድን አገኘች። ስለዚህ የእቴጌ ነት ዘውድ በራሷ ላይ ጫነላት፤ በአስጢንም ፈንታ ንግሥት አደረጋት። 18 ንጉሠም ስለ አስቴር ክብር ለመኳንንቱና ለሹማ ምቱ ሁሉ ታላቅ ግብዣ አደረገ፤ በዓለም በየአውራጃዎቹ ሁሉ እንዲከበር ዐወጀ፤ በንጉሣዊ ልግስናውም ስጦታ አደረገ።

መርዶክዮስ በንጉሠ ላይ የተጠነሰበውን ሣራ ደረሰበት

19 ደናግሉ ለሁለተኛ ጊዜ ተሰብስበው ሳለ፣ መርዶክዮስ በንጉሠ በር ተቀምጦ ነበር። 20 አስቴር ግን ልክ መርዶክዮስ እንደ ነገራት የማን ወገንና የየት አገር ሰው እንደ ሆነች ደብቃ ነበር፤ ይህ የሆነበት ምክንያት መርዶክዮስ በሚያሳድጋት ጊዜ ታደ

2፡12 ምላ27፡9፣
መ-41፡13፣ኢ.ሳ3፡24
2፡14 ነሀ11፡3፣
አስ4፡11፣መ-46፡8፣
ጳጳ5፡2
2፡15 ዘፍ18፡3፣
30፡27፣አስ5፡8፣7፡3፣
8፡5፣9፡29፣
መዝ 45፡14
2፡17 ሕዝ16፡9-13
2፡18 ዘፍ40፡20፣
1ኅ73፡15፣አስ1፡7
2፡19 አስ4፡2፣5፡13
2፡20 ሉ*10

*6 በዕብራይስጥ፣ ኢኮንደም የሚለው ስም ኢዮአፊም ከሚለው ጋር አንድ ዐይነት ነው።

ርግ እንደ ነበረው ሁሉ፤ አሁንም ምክሩን ትከተል ስለ ነበር ነው።

²¹መርዶክዮስ በንጉሡ በር ተቀምጦ ሳለ፣ በሩን ከሚጠብቁት ከንጉሡ የጦር አለቆች ሁለቱ ገበታና ታራ ተቈጡ፤ ንጉሥ ጠረክሲስንም ለመግደል ደለቱ። ²²መርዶክዮስም አድማውን ስለ ደረሰበት፣ ለንግሥት አስቴር ገለጠላት፤ እርሷም ይህን ከመርዶክዮስ ማግኘቷን ለንጉሡ ገልግለችው። ²³ንጉሡ ሲጣራም እውነት ሆኖ ተገኘ፤ ሁለቱም ሹማምት በስቅላት ሞት ተቀጡ። ይህ ሁሉ በንጉሡ ፊት በታሪክ መዝገብ ተጻፈ።

ሐማ አይሁድን ለማጥፋት የሸረበው ሄራ

3 ከዚህም ነገር በኋላ ንጉሥ ጠረክሲስ የአጋጋዊውን የሐመዳቱን ልጅ ሐማን ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከሌሎቹም መኳንንት ሁሉ ከፍተኛውን ሥልጣን በመስጠት አከበረው። ²ንጉሡ ስለ እርሱ ይህ እንዲደረግለት አዘዘ ስለ ነበር፣ በንጉሡ በር ያሉት የመንግሥቱ ሹማምት ሁሉ ለሐማ ተንቦ ርክከው እጅ በመንግሥት አክብሮታቸውን ይገልጡለት ነበር። መርዶክዮስ ግን ወድቆ አልሰገደለትም፤ አክብሮትም አሳየውም።

³ታዲያ በንጉሡ በር ያሉት የንጉሡ አገልጋዮች መርዶክዮስን፣ “የንጉሡን ትእዛዝ ለምን ትተላለፍላለህ?” ሲሉ ጠየቁት። ⁴ይህንንም በየቀኑ ይነግሩት ነበር፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። አይሁዳዊ መሆኑን ነግሮአቸው ስለ ነበር፣ የመርዶክዮስ ባሕርይ እስከ መቼ ሊቀጥል እንደሚችል ለማየት ሲሉ ይህንን ለሐማ ነገሩት።

⁵ሐማም መርዶክዮስ ወድቆ እንዳልሰገደለትና እንዳላከበረው ሲያይ እጅግ ተቈጣ። ⁶ይልቁንም መርዶክዮስ ከአማን ወገን መሆኑን በተረዳ ጊዜ፣ መርዶክዮስን ብቻ መግደል እንደ አምንት ቁጠረው፣ ስለዚህ ሐማ በመላው የጠረክሲስ መንግሥት ውስጥ የሚገኙትንና የመርዶክዮስ ወገን የሆኑትን አይሁድ ሁሉ ለማጥፋት ዘዴ ፈለገ።

⁷ንጉሥ ጠረክሲስ በነገሠ በዐሥራ ሁለተኛው ዓመት ኒሳን በተባለው በመጀመሪያው ወር፣ ቀኑንና ወሩን ለመለየት ፉር የተባለ ዕጣ ሐማ ባለበት ጣሉ፤ ዕጣውም አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ላይ ወደቀ።

⁸ከዚያም ሐማ ንጉሥ ጠረክሲስን እንዲህ አለው፣ “በአሕዛብ መካከል በመንግሥትህ አውራጃዎች ሁሉ ተሠራጭቶና ተበታትኖ የሚኖር አንድ ሕዝብ አለ፤ ይህም ሕዝብ ከሌሎች ሕዝቦች ሁሉ የተለየ ልማድ ያለውና የንጉሡንም ሕግ የማይታዘዝ ነው፤

2፡21 ዘፍ40፡2፣ እስ1፡12፣3፣5፣ 5፡9፣ 7፡7
2፡23 ዘፍ40፡19፣ ዘፍ21፡22-23፣ እስ 6፡1፣10፡2፣ 6፡2፣መዝ7፡14-16፣ ምሳ 26፡27፣ መክ10፡8
3፡1 ዘዘ17፡8-16፣ ዘኅ24፡7፣ ዘፍ25፡17-19፣ 14፡14፣48
3፡3 አስ5፡9፣ ዳን3፡12
3፡4 ዘፍ39፡10
2፡5 አስ2፡21
3፡6 አስ9፡24፣ መዝ 74፡8፣83፡4፣ ምሳ 16፡25
3፡7 ቍ13፣ ዘሌ 16፡8፣ 14፡10፣10፡21፣ አስ9፡24፣26፡19፣19
3፡8 ዕዝ4፡15፣ ኤር29፡7፣፳7፡13፣ ሐሥ 16፡20-21

ታዲያ ይህን ሕዝብ ዝም ማለቱ ለንጉሡ አይበጅም። ግሩ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ እነርሱን ለማጥፋት ዐዋጅ ይውጣ፤ እኔም ይህን ተግባር ለሚፈጽሙ ሰዎች የሚውል ዐሥር ሺህ መክሊት ብር ወደ መንግሥት ግምጃ ቤት አስገባለሁ።”

¹⁰ስለዚህ ንጉሡ የቀለበት ማኅተሙን ከጣቱ አውልቆ የአይሁድ ጠላት ለሆነው ለአጋጋዊው ለሐማዳቱ ልጅ ለሐማ ሰጠው። ¹¹ንጉሡም ሐማንን፣ “ገንዘቡን እዚያው ያዘው፣ ሕዝቡንም እንዳሻህ አድርገው” አለው።

¹²ከዚያም በመጀመሪያው ወር ዐሥራ ሦስተኛው ቀን የንጉሡ ጸሓፊዎች ተጠሩ። እነርሱም የሐማን ትእዛዝ በሙሉ በየአውራጃው ፈደልና በየሕዝቡ ቋንቋ፣ ለንጉሡ እንደራሴዎች፣ ለልዩ ልዩ አውራጃ ገዢዎችና ለልዩ ልዩ ሕዝቦች መኳንንት ጻፉ። ይህም የተጻፈው በራሱ በንጉሡ ጠረክሲስ ስም ሲሆን፣ የታተመውም በራሱ ማኅተም ነበር። ¹³አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር፣ በዐሥራ ሦስተኛው ቀን ወጣት፣ ሽማግሌ፣ ሴትና ሕፃን ሳይባል አይሁድ ሁሉ በዚያኑ ዕለት እንዲጠፉ፣ እንዲገደሉና እንዲደመሰሱ፣ ሀብታቸውም እንዲዘረፍ ደብዳቤ ለንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ በመልእክተኞች እጅ ተላከ። ¹⁴ለእያንዳንዱም አውራጃ ሕዝብ እንዲታወቅ፣ እነርሱም ለዚያ ቀን ዝግጁ እንዲሆኑ፣ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ እንዲወጣና ወደ እያንዳንዱም አውራጃ እንዲላክ ተደረገ።

¹⁵መልእክተኞቹ በንጉሡ ትእዛዝ ተቻኩለው ወጡ፤ ዐዋጁም በሱሳ ግንብ ተላለፈ። ንጉሡና ሐማ ለመጠጣት ተቀመጡ፤ የሱሳ ከተማ ግን ግራ ተጋብታ ነበር።

መርዶክዮስ የአስቴርን ርዳታ ጠየቀ

4 መርዶክዮስ የተደረገውን ሁሉ ባወቀ ጊዜ፣ ልብሱን ቀደደ፤ ከዚያም ማቅ ለብሶ፣ በራሱ ላይ ዐመድ ነስንሶ ድምፁን ከፍ በማድረግ አምርሮ እየጮኸ ወደ ከተማዬቱ መካከል ወጣ። ²ማቅ የለበሰ እንዲገባ ስለማይፈቀድለት፣ የሃደው እስከ ንጉሡ በር ድረስ ብቻ ነበር። ³የንጉሡ ዐዋጅና ትእዛዝ በደረሰበት አውራጃ ሁሉ፣ በአይሁድ መካከል ታላቅ ሐዘን ሆነ፤ ጸሙ፣ አለቀሱ፣ ጮኹም። ብዙዎቹም ማቅና ዐመድ ላይ ተኙ።

⁴የአስቴር ደንገጡሮችና ጃንደረቦች መጥተው ስለ መርዶክዮስ በነገሯት ጊዜ፣ እጅግ አዘኙ፣ እርሷም በማቅ ፈንታ የሚላ ብሰውን ልብስ ላከችለት፣ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። ⁵ከዚያም አስቴር ከንጉሡ

3፡9 አስ7፡4
3፡10 ዘፍ41፡42
3፡12 ዘፍ38፡18፣ ነሀ13፡24
3፡13 ቍ7፣ 14፡15፣3፣ ዕዝ4፡6፣ አስ8፡11፣9፡10
3፡14 አስ8፡8፣9፡1
3፡15 እስ1፡10፣ 8፡14፣15
4፡1 ዘዘ11፡6፣ ዘኅ14፡6፣ 24፡10፣ 13፡19፣ መዝ30፡11፣ ሕዝ27፡30-31
4፡2 አስ2፡19

ጃንደረቦች መካከል እርሷን እንዲያገለግል የተመደበውን ሀታክን ጠርታ፤ መርዶ ክቡስ ምን ችግር እንደ ገጠመውና ስለ ምን ስ እንደዚህ እንደ ሆነ እንዲያጣራ ላከችው።

⁶ስለዚህ ሀታክ በንጉሡ በር ፊት ለፊት ወደሚገኘው ወደ ከተማዬቱ አደባባይ ወደ መርዶክቡስ ወጣ። ገመርዶክቡስ የደረሰበትን ነገር ሁሉ፣ እንዲሁም ሐማ የአይሁድን ሕዝብ ለማጥፋት ወደ ንጉሡ ግምጃ ቤት ለማግባት ቃል የገባውን የገዝብ ልክ ጭምር ነገረው። ⁸አይሁድን ለማጥፋት በሱሳ የወጣውን የዋናውን ዐዋጅ ቅጅም ለአስቴር እንዲያሳዩትና በጠርዘር እንዲያስረዳት ሰጠው፤ ወደ ንጉሡም ዘንድ ገብታ ስለ ሕዝቧ ምሕረት እንድትጠይቅና እንድትማልድ አጥብቆ ይነግራት ዘንድ አሳሰበው።

⁹ሀታክም ተመልሶ መርዶክቡስ የነገረውን ሁሉ ለአስቴር አስታወቃት። ¹⁰እርሷም ለመርዶክቡስ እንዲህ እንዲለው ነገረችው፤ ¹¹“የንጉሡ ባሮችና በንጉሡ አውራጃዎች የሚገኙ ሰዎች ሁሉ ወንድም ሆነ ሴት፣ ማንም ሰው ሳይጠራ ንጉሡ ወዳለበት ወደ ውስጠኛው አደባባይ የሚገባ፣ ንጉሡ አንድ ሕግ ብቻ እንዳለው ያውቃል፤ ይኸውም እንዲህ ያደረገው ሰው ይገደላል፤ አንድ ሰው ከእንዲህ ዐይነቱ ሞት የሚተርፈው፣ ንጉሡ የወርቅ ዘንጉን ሲዘረጋለት ብቻ ነው። እኔ ግን ወደ ንጉሡ ዘንድ እንድገባ ከተጠራሁ ከሌላ ሌላ ቀን በላይ ሆነ።”

¹²የአስቴር ቃል ለመርዶክቡስ በተነገረው ጊዜ፣ ¹³ይህን መልስ ላከባት፤ “አንቺ በንጉሡ ቤት በመሆንሽ ብቻ ሌላው የአይሁድ ሕዝብ ሲጠፋ አንቺ የምትተርፈ እንዳይመስልሽ፤ ¹⁴በዚህ ጊዜ አንቺ ዝም ብትዩ፣ ለአይሁድ ርዳታና ትድግና ከሌላ ስፍራ ይመጣላቸዋል፤ አንቺና የአባትሽ ቤት ግን ትጠፋላችሁ፤ ደግሞስ አንቺ ንግሥት ለመሆን የበቃሽው ለዚህ ጊዜ እንደ ሆነ ማን ያውቃል?”

¹⁵ከዚያም አስቴር ለመርዶክቡስ ይህን መልስ ላከችበት፤ ¹⁶“ሂድና በሱሳ ያሉትን አይሁድ ሁሉ በአንድነት ሰብስብ፤ ስለ እኔም ጸሎት፤ ቀንም ይሁን ሌሊት ለሦስት ቀን አትብሉ፤ አትጠጡም። እኔና ደንገጠሮቼም እናንተ እንደምታደርጉት ሁሉ እንጸማለን፤ ይህ ከተፈጸመ በኋላ ግን ነገሩ ምንም እንኳ ከሕግ ውጭ ቢሆንም፣ ወደ ንጉሡ ዘንድ እሄዳለሁ፤ ከጠፋሁም ልጥፋ።”

4፥7 አስ7፥4
4፥11 አስ2፥14፣
5፥2፥8፥14፥መዝ125፥3፣
8፥2፥9
4፥14 ዘፍ45፥7፣
50፥20፥ዘፍ28፥29፣
አስ9፥16፥22፥አዮ
34፥29፥መዝ28፥1፣
35፥22፥መዝ3፥7፣
ኢሳ 42፥14፥57፥11፣
62፥1፣ 64፥12፣
አሞ5፥13
4፥16 ዘፍ43፥14፣
2ዜ፥20፥3፥አስ9፥31

¹⁷ስለዚህ መርዶክቡስ ሂደ፤ የአስቴርንም ትእዛዝ ሁሉ ፈጸመ።

አስቴር ለንጉሡ ያቀረበችው ልመና

5 በሦስተኛው ቀን አስቴር የክብር ልብ ሲሰጥ ለብሳ በንጉሡ አዳራሽ ፊት ለፊት ባለው በቤተ መንግሥቱ ውስጠኛ አደባባይ ገብታ ቆመች። ንጉሡም አዳራሹ ውስጥ በመግቢያው ትይዩ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ነበር። ንግሥት አስቴር በአደባባይ ላይ ቆማ ሲያያት ደስ አለው፤ በእጁ የያዘውን የወርቅ ዘንግ ዘረጋላት፤ አስቴርም ቀረብ ብላ የዘንጉን ጫፍ ካች።

³ከዚያም ንጉሡ፣ “ንግሥት አስቴር ሆይ፤ ለምን መጣሽ? ከእኔ የምትፈልገው ስምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይሰጥሻል” አላት።

⁴አስቴርም መልሳ፣ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ቢሆን፣ ባዘጋጀሁለት ግብዣ ላይ ንጉሡ ዛሬ ከሐማ ጋር ይገኛልኝ” አለች።

⁵ንጉሡም፣ “አስቴር ያለችውን እንድንፈጽም፣ ሐማን በፍጥነት ጥሩት” አለ። ስለዚህ ንጉሡና ሐማ አስቴር ወዳዘጋጀችው ግብዣ ሂደው። ፊደሉን ጠጅ እየጠጡ ሳለ ንጉሡ ዳግመኛ አስቴርን፣ “እስቲ የምትፈልገው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ ደግሞስ የምትጠይቁው ምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይፈቀድልሻል” አላት።

⁷አስቴርም እንዲህ ስትል መለሰች፤ “ልመናዬም፣ ጥያቄዬም ይህ ነው፤ ⁸በንጉሡ ዘንድ ሞገስ ካገኘሁና የምፈልገውን ሊሰጠኝና ልመናዬንም ሊፈጽምልኝ ንጉሡን ደስ ካሰኘው፣ ንጉሡና ሐማ በማዘጋጀላቸው ግብዣ ላይ ነገ ይገኛልኝ። ከዚያም እኔ ለንጉሡ ጥያቄ መልስ እሰጣለሁ።”

ሐማ በመርዶክቡስ ላይ ያወረደው ቀላጣ

⁹ሐማ በዚያን ቀን ደስ ብሎትና መንፈሱ ረክቶ ወጣ፤ ነገር ግን መርዶክቡስን በንጉሡ በር ላይ ሲያየው ከተቀመጠበት አለመነግቱንና በፊቱም አለመንቀጥቀጡን ሲመለከት፣ ቀላጣው በመርዶክቡስ ላይ ነደደ። ¹⁰ሐማ ግን እንደ ምንም ራሱን ተቈጣጥሮ ወደ ቤቱ ሄደ።

ወዳጆቹንና ሚስቱን ዞራን አስጠርቶ በአንድነት ከሰበሰባቸው በኋላ፣ ¹¹ሐማ ስለ ሀብቱ ታላቅነት፣ ስለ ልጆቹ ብዛት እንዲሁም ንጉሡ የቱን ያህል እንዳከበረው፣ ከሌሎቹም መኳንንትና ሹማምት ይበልጥ እንዴት ከፍ ከፍ እንዳደረገው እያጋነነ ነገራቸው። ¹²ሐማም፣ “ምን ይኸ ብቻ” አለ፤ “ንግሥት አስቴር ባዘጋጀችው ግብዣ

5፥1 ምሳ21፥1፣
ሕዝ 16፥13
5፥2 አስ4፥11
5፥3 አስ7፥2፣
8፥75፥16፥ማር6፥23
5፥6 አስ1፥10፣
9፥12፥8፥75፥16፣
ማር 6፥23
5፥8 አስ2፥15፣
1፥73፥15
5፥9 አስ2፥21፣
3፥3፣ ምሳ14፥17
5፥10 አስ6፥13
5፥11 አስ9፥10፥13፣
ምሳ13፥16
5፥12 ኢዮ22፥29፣
ምሳ16፥18፥29፥23

ላይ ከንጉሡ ጋር እንድንገኝ የጋበዘችው ሰው አንድ እኔ ብቻ ነኝ፤ ነገም ከንጉሡ ጋር ጋብዛኛለች።¹³ ነገር ግን አይሁዳዊው መርዶክዮስ በንጉሡ በር ላይ ተቀምጦ ካየሁት ይህ ሁሉ እኔን ደስ አያሰኘኝም።”

¹⁴ሚስቱ ዞሳፍና ወዳጆቹ በሙሉ፣ “ቆመቱ አምሳ ክንድሳ የሆነ መስቀያ አስተክልና መርዶክዮስ እንዲሰቀልበት በጠዋት ለንጉሡ ንገረው፤ ከዚያም ደስ ብሎህ ከንጉሡ ጋር ወደ ግብዣው ግባ” አሉት። ይህም ሐሳብ ሐማን እጅግ ደስ አሰኘው፤ መስቀያውንም አስተክለ።

መርዶክዮስ ከፍ ከፍ አለ

6 በዚያች ሌሊት ንጉሡ እንቅልፍ መተኛት አልቻለም። ስለዚህ በዘመነ መንግሥቱ የተመዘገበው የታሪክ መጽሐፍ ቀርቦ እንዲነበብለት አዘዘ። ጳጢያም በሩን ከሚጠብቁት ከንጉሡ የጦር አዛዦች ሁለቱ፣ ገበታና ታራ ንጉሥ ጠረክሲስን ለመግደል አሳረው እንደ ነበርና ይህንንም መርዶክዮስ እንደ ተናገረ ተጽፎ ተገኘ።

³ንጉሡም፣ “ታዲያ ይህን በማድረግ መርዶክዮስ ያገኘው ክብርና ማዕረግ ምን ድን ነው?” ሲል ጠየቀ።

የቅርብ አገልጋዮቹም፣ “ምንም አልተደረገለትም” ብለው መለሱ።

⁴ንጉሡም፣ “በአደባባይ ማን አለ?” ሲል ጠየቀ። በዚህ ጊዜ ሐማ በተከለው ዕንጨት ላይ መርዶክዮስ ይሰቀል ዘንድ ለንጉሡ ለመናገር በውጭ በኩል ወደሚገኘው የቤተ መንግሥቱ አደባባይ ገና መድረሱ ነበር።

⁵የቅርብ አገልጋዮቹም፣ “እነሆ፤ ሐማ በአደባባይ ቆሞአል” አሉት።

ንጉሡም፣ “ግባ በሉት” ብሎ አዘዘ።

⁶ሐማ በገባ ጊዜ ንጉሡ፣ “ንጉሥ ሊያ ከብረው ለወደደው ሰው ምን ሊደረግለት ይገባል?” ሲል ጠየቀው።

በዚህ ጊዜ ሐማ፣ “ንጉሡ ከእኔ ይልቅ የሚያከብረው ማን አለ?” ሲል በልቡ ዐሰበ። ገለልህ ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ንጉሡ ሊያከብረው ለወደደው ሰው፣ ⁸ንጉሡ የሚጎናጸፈው ልብስ መንግሥት፣ ንጉሡም የሚቀመጥበትና የንጉሡን ዘውድ በራሱ ላይ ያደረገ ፈረስ ይምጣለት። ማንም ልብሱና ፈረሱ እጅግ ከከበሩት ከንጉሡ ልዑላን መሳፍንት በአንዱ እጅ ይሰጥለት። ንጉሡ ሊያከብረው የወደደውን ሰው ያልብሱት፣ በፈረሱም ላይ አስቀመጠውም በከተማ ዪቱ ዋና ዋና መንገዶች ላይ እየመሩ፣ ንጉሡ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው ይህ

5፥13 አስ2፥19
5፥14 ዕዝ6፥11፣
አስ7፥9
6፥1 አስ2፥23፣
ጳጢ2፥16፥18
6፥2 አስ2፥21-23
6፥3 መኮ9፥13-16
6፥8 ዘፍ41፥42፣
1፣71፥33፣ኢሳ52፥1
6፥9 ዘፍ41፥43

ተደርጎለታል’ ይበሉ።”

¹⁰ንጉሡም ሐማን፣ “በል ፈጥነህ ሂድ፤ ልብሱንና ፈረሱን ውሰድ፤ በንጉሡ በር ላይ ለሚቀመጠው ለአይሁዳዊው ለመርዶክዮስም ልክ እንዳልኸው አድርግለት፤ ከተናገርኸውም አንዳች ነገር እንዳይገድል” ሲል አዘዘው።

¹¹ስለዚህ ሐማ ልብሱንና ፈረሱን ወስዶ መርዶክዮስን አለበሰው፤ በዋና ዋና መንገዶች ላይ እየመራም፣ “ንጉሥ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው ይህ ተደርጎለታል” እያለ በፊቱ ያውጅ ነበር።

¹²ከዚያም በኋላ መርዶክዮስ ወደ ንጉሡ በር ተመለሰ፤ ሐማ ግን አዝኖና ራሱን ተከናንቦ በጥድፊያ ወደ ቤቱ ሄደ። ¹³የደረሰበትንም ሁሉ ለሚስቱ ለዞሳፍና ለወዳጆቹ ሁሉ ነገራቸው።

አማካሪዎቹና ሚስቱ ዞሳፍም፣ “በፊቱ መውደቅ የጀመርህለት መርዶክዮስ ዘሩ ከአይሁድ ወገን ከሆነ፣ ልትቋቋመው አትችልም፤ ያለ ጥርጥር ትጠፋለህ” አሉት።

¹⁴ከእርሱ ጋር በመነጋገር ላይ ሳሉ፣ የንጉሡ ጃንደራቶች ደርሰው ሐማን አስቴር ወዳዘጋጀችው ግብዣ አጣደፉት።

ሐማ ተሰቀለ

7 ስለዚህ ንጉሡና ሐማ ከንግሥት አስቴር ጋር ለመጋበዝ ሂዱ። ²በሁለተኛውም ቀን የወይን ጠጅ እየጠጡ ሳሉ፣ ንጉሡ እንደ ገና፣ “ንግሥት አስቴር ሆይ፤ የምትለምኘው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ የምትጠይቁት ምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይደረግልሻል” አላት።

³ከዚያም ንግሥት አስቴር እንዲህ ስትል መለሰች፣ “ንጉሥ ሆይ፤ በፊትህ ሞገስ አግኝቼና ግርማዊነትህን ደስ የሚያሰኝ ከሆነ፣ ሕይወቴን ታደጋት፤ ልመናዬ ይህ ነው። ሕዝቤን አትርፍ፤ ጥያቄዬም ይኸው ነው። ⁴እኔና ሕዝቤ ለጥፋት፣ ለዕርድና ለመደምሰስ ተሽጠናልና። ወንዶችና ሴቶች ባሮች ለመሆን የተሸጥን ቢሆን ኖሮ፣ ዝም ባልሁ ነበር፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ጭንቀት ንጉሡን ለማስቸገር የሚበቃ አይደለም።”

⁵ንጉሥ ጠረክሲስም ንግሥት አስቴርን፣ “ለመሆኑ እርሱ ማን ነው? እንዲህ ያለውን ነገር ለማድረግ እስከዚህ የደፈረው ሰው የታለ?” ሲል ጠየቀ።

⁶አስቴርም፣ “ያ ባላጋራና ጠላት ይህ ክፉው ሐማ ነው” አለች።

¹⁴ 23 ሜትር ያህል ነው።
¹⁴ ወይም፣ ዝም ባልሆነ ነበር፤ ነገር ግን ባለጋራችን የሚሰጠው ካላ ንጉሡ ከሚያጣው ነገር ጋር ከቶ አይነጻጸርም

6፥11 ዘፍ41፥42
6፥12 2ሳሙ15፥30፣
አስ7፥8፣ኤር14፥3፣4፣
ሚክ3፥7
6፥13 አስ5፥10፣
7፥7፣መዝ57፥6፣
ምሳ 26፥27፣28፣18
6፥14 1፣73፥15
7፥1 ዘፍ40፥20-22፣
ማቴ22፥1-14
7፥2 አስ፥10፣5፥3፣
9፥12
7፥3 አስ2፥15
7፥4 አስ3፥9፣4፥7

ከዚያም ሐማ በንጉሡና በንግሥቲቱ ፊት እጅግ ደነገጠ። ገንጉሡ ከተቀመጠ በት በቀጣ ተነሣ፤ የወይን ጠጅንም ትቶ ወደ ቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ሄደ። ሐማ ግን ንጉሡ ሊያጠፋው ቁርጠ መነሣቱን ስላወቀ፤ ንግሥት አስቴር ሕይ ወቱን እንድታተርፍላት ለመማጠን በዚያው ቀረ።

⁸ንጉሡ ከቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ወደ ግብዣው አዳራሽ ሲመለስ አስቴር ደገፍ ባለቸባት ድንክ ዐልጋ ላይ ሐማ ተደፍቶ ነበር።

ንጉሡም፤ “ይባስ ብሎ አብራኝ ያለኝ ወን ንግሥት በገዛ ቤቴ ሊደፍራት ያስባልን?” ሲል ተናገረ።

ይህ ቃል ከንጉሡ አፍ ገና እንደ ወጣ፤ የሐማን ፊት ሸፈኑት። ስለዚህም ንጉሡን በቅርብ ከሚያገለግሉት ጃንደረቦች አንዱ የሆነው ሐርቦና፤ “እነሆ ቁመቱ አምሳ ክንድ” የሆነ ግንድ በሐማ ቤት አጠገብ ተተክሎአል፤ ይህን ያዘጋጀው ንጉሡን ለማዳን በጎ ነገር ለተናገረው ለመርዳክቶስ ነው” አለ።

ንጉሡም፤ “በዚህ ላይ ስቀሉት” አለ።
¹⁰ስለዚህ ለመርዳክቶስ ባዘጋጀው ግንድ ላይ ሐማን ሰቀሉት፤ ከዚያም የንጉሡ ቀጣ በረደ።

ንጉሡ በአይሁድ ስም የተናገረው ዐዋጅ

8 በዚያኑ ዕለት ንጉሥ ጠረክሲስ የአይሁድን ጠላት የሐማን ቤት ንብረት ለንግሥት አስቴር ሰጣት፤ አስቴርም መርዳክቶስ እንዴት እንደሚሳመዳት ለንጉሡ ነገራው ስለ ነበር፤ መርዳክቶስ ወደ ንጉሡ ዘንድ ቀረበ።
²ንጉሡ ከሐማ መልሶ የወሰደውን ባለ ማጎተም ቀለበት አውልቆ ለመርዳክቶስ ሰጠው፤ አስቴርም መርዳክቶስን በሐማ ቤት ንብረት ላይ ሾመችው።

³አስቴር በንጉሡ እግር ላይ ወድቃ በማልቀስ ልመናዋን እንደ ገና አቀረበች። አጋጋዊው ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ክፉ ሤራ እንዲሸር ለመነችው።
⁴ከዚያም ንጉሡ የወርቅ ዘንጉን ለአስቴር ዘረጋላት፤ እርሷም ተነሥታ በፊቱ ቆመች።

⁵እንዲህም አለች፤ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘውና እኔም በፊቱ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ፤ ጉዳዩም በንጉሡ ዘንድ ተገቢ ሆኖ ከተገኘና በእኔም ደስ ከተሰኘ፤ የአጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ በንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ የሚገኙትን አይሁድ ለማጥፋት የሸረበውን ሤራና የጻፈውን ደብዳቤ የሚሸር ትእዛዝ ይጻፍ።
⁶በሕዝቤ ላይ መዐት ሲወ

7:7 ዘፍ34:7; 2ኃገ21:18;አስ1:12; 6:13;ምላ19:12; 20:1-2
7:8 ዘፍ34:7; 39:14;አስ1:6;6:12; ዮሐ13:23
7:9 ዘጸ21:22-23; አስ1:10;5:14; መዝ7:14;16:9;16: ምላ11:5-6;ማቴ7:2
7:10 ዘፍ40:22; አስ2:19;25; ምላ10:28;ጳጳ6:24
8:1 ምላ22:22-23
8:2 ዘፍ24:22; 41:41;42; ምላ13:22; 14:35;ጳጳ24:48
8:3 ዘዐ17:8-16
8:4 አስ4:11
8:5 አስ2:15
8:6 ዘፍ44:34

ርድ እያየሁ እንዴት ልታገሥ እችላለሁ? የቤተ ሰቤንስ መጥፋት እያየሁ እንዴት መቋቋም እችላለሁ?”

⁷ንጉሥ ጠረክሲስም ለንግሥት አስቴርና ለአይሁዳዊው ለመርዳክቶስ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እነሆ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት ስላቀደ፤ ቤት ንብረቱን ለአስቴር ሰጥቻለሁ፤ እርሱንም በዕንጨት ላይ ስቅለውታል።
⁸በንጉሥ ስም የተጻፈና በቀለበቱ የታተመ ደብዳቤ ሊሸር ስለማይችል፤ እናንተ ደግሞ አይሁድን በተመለከተ መልካም መስሎ የታያችሁን ሌላ ዐዋጅ በንጉሡ ስም ጽፋችሁ በንጉሡ የቀለበት ማጎተም አትሙት።”

⁹ኒሳን በተባለው በሦስተኛው ወር ሃያ ሦስተኛ ቀን የቤተ መንግሥቱ ጸሐፊዎች በአስቸኳይ ተጠርተው ነበር፤ እነርሱም የመርዳክቶስን ትእዛዝ ሁሉ ለአይሁድ፤ እንዲሁም ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ፤ በአንድ መቶ ሰባት አውራጃዎች ለሚገኙ እንደራሴዎች፤ የአውራጃ ገዢዎችና መኪንንት ሁሉ ጻፉ። እነዚህም ትእዛዞች የተጻፉት በእያንዳንዱ አውራጃ ፊደልና በእያንዳንዱ ሕዝብ ቋንቋ፤ እንደዚሁም ለአይሁድ በገዛ ፊደላቸውና በገዛ ቋንቋቸው ነበር።
¹⁰መርዳክቶስ ትእዛዙን በንጉሥ ጠረክሲስ ስም ጽፎ በንጉሡ የቀለበት ማጎተም አተመው፤ ከዚያም በተለይ ለንጉሡ በተገሩ ፈጣን ፈረሶች በሚጋልቡ መልእክተኞች እጅ ላከው።

¹¹የንጉሡም ዐዋጅ በየከተማው የሚኖሩ አይሁድ ሁሉ እንዲሰበሰቡና ራሳቸውን ከጥቃት እንዲከላከሉ እንዲህም በራሳቸው፤ በሚሰቱቻቸውና በልጆቻቸው ላይ አደጋ የሚያደርስባቸውን የየትኛውንም ዜጋ ወይም አውራጃ የታጠቀ ኅይል እንዲያጠፉ፤ እንዲገድሉ፤ እንዲደመስሱና የጠላቶቻቸውን ሀብት እንዲዘርፉ ፈቀደላቸው።
¹²አይሁድ በመላው የንጉሥ ጠረክሲስ አውራጃ ሁሉ ይህን እንዲፈጽሙ የተወሰነው አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር።
¹³አይሁድ በዚያን ቀን ጠላቶቻቸውን ለመበቀል ዝግጁ እንዲሆኑ፤ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ ወደአውራጃው እንዲላክና የየአገሩም ሕዝብ እንዲያውቀው ተደረገ።

¹⁴በቤተ መንግሥቱ ፈረሶች የተቀመጡ መልእክተኞችም፤ በንጉሡ አስቸኳይ ትእዛዝ ጋልበው ወጡ፤ ዐዋጁም በሱሳ ግንብ ተነገረ።

¹⁵መርዳክቶስ ሰማያዊና ነጭ የቤተ

8:7 ዘጸ21:22-23
8:8 ዘፍ38:18; 41:42;አስ1:19; 3:12-14;ጳጳ6:15
8:9 ነሀ13:24; አስ1:1
8:11 ዘፍ14:23; አስ3:13;9:15;16
8:12 አስ3:13; 9:1
8:13 አስ3:14
8:14 አስ3:15
8:15 ዘፍ41:42; አስ3:15;9:4;10:2; 2ሳጦ:12;30

^ግ 23 ሚትር ያህል ነው።

መንግሥት ልብሰ ለብሶ፣ ትልቅ የወርቅ አክሊል ደፍቶ፣ ከቀጭን በፍታና ከሐምራዊ ግምጃ የተሠራ መገናኛ ጸፊያ ተገናኛ ስንጉሠ ፊት ወጣ፣ የሱሳ ከተማም ደስታ የተሞላበት በዓል አከበረች።¹⁶ ጊዜውም ለአይሁድ የደስታና የፈንጠዘያ፣ የተድላና የክብር ወቅት ሆነላቸው።¹⁷ የንጉሠ ዐዋጅ በደረሰበት በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ አይሁድ ደስ አላቸው፤ ሐሜት አደረጉ፣ የፈንጠዘያና የደስታም ቀን ሆነላቸው። አይሁድን ከመፍራታቸው የተነሣ፣ ከሌሎች አገር ዜጎች ብዙ ሕዝብ አይሁድ ሆኑ።

የአይሁድ ድል ማድረግ

9 አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን፣ በንጉሠ ትእዛዝ የወጣው ዐዋጅ የሚፈጸምበት ዕለት ነበር። በዚህም ዕለት የአይሁድ ጠላቶች የበላይነቱን እንደሚያገኙ ተማምነው ነበር። ሁኔታው ግን ተለወጠና አይሁድ በሚጠሏቸው ላይ የበላይነትን አገኙ።² ዶክሪስን መጥፋት በሚፈልጉ ወገኖች ላይ አደጋ ለመጣል አይሁድ በንጉሥ ጠረክሲስ አውራጃዎች ሁሉ ባሉት ከተሞቻቸው ተሰበሰቡ። የሌሎቹ አገር ዜጎች ሕዝብ ሁሉ ፊርተኞች ስለ ነበር፣ ማንም ሊደፍራቸው አልቻለም።³ የየአውራጃው መኪንንት ሁሉ፣ እንደራሴዎች፣ የአውራጃ ገዡች እንዲሁም የንጉሠ አስተዳዳሪዎች አይሁድን ረዷቸው፣ ይህን ያደረጉትም መርዶክዮስን ስለ ፈሩ ነበር።⁴ መርዶክዮስ በቤተ መንግሥቱ ታዋቂ ሆነ፣ ዝናው በየአውራጃው ሁሉ ተሰማ፣ ገይሉም እየበረታ ሄደ።

⁵ ስለዚህ አይሁድ ጠላቶቻቸውን ሁሉ በሰይፍ እየመቱ ገደሏቸው፣ አጠፏቸውም፣ በሚጠሏቸውም ላይ ደስ ያላቸውን አደረጉ።⁶ አይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰው ገደሉ፣ አጠፉም።⁷ ፖርሻንዳታን፣ ደልፎንን፣ አስፓታን፣⁸ ፖራታን፣ አዳል ያን፣ አሪዳታን፣⁹ ፓርማሽታን፣ አሪሳይን፣ አሪዳይንና ዋይሳታንም ገደሉ።¹⁰ እነዚህም የአይሁድ ጠላት የሆነው የሐመዳቱ ልጅ የሐማ ዐሥር ወንዶች ልጆች ነበሩ። በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹¹ በሱሳ ግንብ የተገደሉት ሰዎች ብዛት በዚያኑ ዕለት ለንጉሠ ተነገረው።¹² ንጉሡም ንግሥት አስቴርን፣ “አይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰውና ዐሥሩን የሐማ ልጆች ገድለዋል፣ አጥፍተዋልም። በተቀሩት በንጉሠ አውራጃዎቻችን ምን አድርገው ይሆን? አሁንስ የምትለምኒው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፣ የምትጠይቁውስ ምንድን ነው?”

8፥16 እስ41፥3፣ መግ97፥10-12፣ 112፥4፣ኤር29፥4-7
8፥17 ዘ015፥14፣ 16፥ዘ8፥11፣15፥አስ9፥3፣መግ135፥27፣ 45፥15፣51፥8፣ ምሳ11፥10፥ዳጌ6፥26
9፥1 እስ3፥12-14፣ 8፥12፥ዳጌ22፥22-23፣ ኤር29፥4-7
9፥2 ዘፍ22፥17፣ መግ135፥26፥40፥14፣ 70፥2፥71፥13፥24
9፥3 ዕዝ8፥36፥አስ8፥17
9፥4 ዘ011፥3፣ 2ላሙ3፥1፣ 1ዜ5፥11፥9፥አስ8፥15
9፥5 ዘፍ25፥17-19፣ 1ላሙ15፥3፥ዕዝ4፥6
9፥10 ዘፍ14፥23፣ 1ላሙ14፥32፥15፥33፣ አስ3፥13፥5፥11፣ መግ1127፥3-5
9፥12 እስ5፥6፣ 7፥2
9፥13 ዘፍ21፥22-23፣ እስ5፥11
9፥14 ዕዝ6፥14
9፥15 ዘፍ14፥23፣ እስ8፥11
9፥16 ዘፍ25፥19፣ 1ዜ5፥4፥43፣ እስ4፥14፥8፥11
9፥17 1፥73፥15
9፥19 እስ2፥9፥3፥7፣ ራእ11፥10
9፥22 2፥725፥30፣ 108፥10፥12፥አሰ4፥14፣ መግ130፥11-12
9፥24 ዘ017፥8-16፣ ዘሌ16፥8፥አስ3፥6፥7

ይፈቀድልሻል” አላት።

¹³ አስቴርም፣ “ንጉሥን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ የዛሬውን ዐዋጅ ነገም እንዲደግሙት ፈቃድህ ይሁን፣ ዐሥሩ የሐማ ወንዶች ልጆችም ዕንጨት ላይ ይሰቀሉ” አለች።

¹⁴ ንጉሡም ይህ እንዲሆን አዘዘ። በሱሳ ዐዋጅ ተነገረ፣ ዐሥሩንም የሐማ ወንዶች ልጆች ሰቀሏቸው።¹⁵ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ አዳር በተባለው ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን በአንድነት መጡ፣ በሱሳም ሦስት መቶ ሰዎች ገደሉ፣ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹⁶ በዚህ ጊዜ በሌሎች በንጉሠ አውራጃዎች የሚኖሩ የተቀሩት አይሁድ ራሳቸውን ለመከላከልና ከጠላቶቻቸውም ለመገላገል ተሰበሰቡ፣ ከሚጠሏቸውም ሰባ አምስት ሺህ ገደሉ፣ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።¹⁷ ይህ የሆነው አዳር በተባለው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር፣ በዐሥራ አራተኛው ቀን ዐረፉ፣ ዕለቱንም የተድላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

የፋሪም በዓል መከበር

¹⁸ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ ግን በዐሥራ ሦስተኛውና በዐሥራ አራተኛው ቀን ተሰብስበው ነበር፣ ከዚያም በዐሥራ አምስተኛው ቀን ዐረፉ፣ ዕለቱንም የተድላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

¹⁹ በየመንደሩ የሚኖሩ የገጠር አይሁድ፣ የአዳርን ወር ዐሥራ አራተኛ ቀን የተድላና የደስታ፣ እርስ በርሳቸውም ስጦታ የሚለዋወጡበት ቀን አድርገው የሚያከብሩት ከዚህ የተነሣ ነው።

²⁰ መርዶክዮስ የተፈጸሙትን እነዚህን ድርጊቶች ጻፈ፣ ደብዳቤ አዘጋጅቶም በመላው የንጉሥ ጠረክሲስ አውራጃ በቅርብና በሩቅ ለሚገኙት አይሁድ ሁሉ ላከ፣²¹ የላከውም የአዳርን ወር ዐሥራ አራተኛና ዐሥራ አምስተኛ ቀን በየዐመቱ እንዲያከብሩ ነው።²² የሚያከብሩበትም ምክንያት አይሁድ ከጠላቶቻቸው ዕረፍት ያገኙበት፣ ሐዘናቸው ወደ ደስታ፣ ልቅሳቸውም ወደ ክብረ በዓል የተለወጠበት ቀን ስለሆነ ነው። ቀኖቹንም የተድላና የደስታ ቀኖች አድርገው፣ እርስ በርሳቸውም የምግብ ስጦታ እየተለዋወጡና ለድኾችም ስጦታ እየሰጡ እንዲያከብሩ ጻፈላቸው።

²³ ስለዚህ አይሁድ መርዶክዮስ የጻፈላቸውን ለመፈጸምና የጀመሩትን በዓል ለማክበር ተስማሙ፣²⁴ ምክንያቱም የአይሁድ ሁሉ ጠላት የሆነው የአጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት

አሣሮ ነበር፤ ሊፈጃቸውና ሊያጠፋቸውም ፉር የተባለ ዕጣ ጥሎ ነበር።²⁵ ሄራው በንጉሡ ዘንድ እንደ ታወቀም ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ሄራ በገዛ ራሱ ላይ እንዲጠመጠም፣ እርሱና ወንዶች ልጆቹም በዕንጨት ላይ እንዲሰቀሉ የጽሑፍ ትእዛዝ አስተላለፈ።²⁶ ስለዚህ እነዚህ ቀኖች ፉር ከሚለው ቃል “ፉሪም” ለመባል በቁ። በዚህ ደብዳቤ ስለ ተጻፈው ሁሉ፣ ስላዩ ትና ስለ ደረሰባቸውም ነገር ሁሉ፣²⁷ አይሁድ በታዘዘውና በተወሰነው ጊዜ እነርሱና ዘሮቻቸው፣ እነርሱን የተጠጋቸውም ሁሉ እነዚህን ሁለት ቀኖች በየዓመቱ ባለማቋረጥ እንዲያከብሩ ሥርዐት አድርገው ራሳቸው ወሰኑ።²⁸ እነዚህም ቀኖች በእያንዳንዱ ትውልድ፣ በእያንዳንዱ ቤተ ሰብ፣ በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ መታሰብና መከበር ይኖርባቸዋል፤ ይኸውም እነዚህ የፉሪም ቀኖች በአይሁድ ዘንድ ሳይከበሩ እንዳይቀሩ፣ መታሰቢያቸውም ከዘሮቻቸው መካከል እንዳይደመሰስ ነው።²⁹ ስለዚህ የአቢካኢል ልጅ ንግሥት አስቴር ከአይሁዳዊው ከመርዶክዮስ ጋር በመሆን፣ ፉሪምን አስመልክተው ይህችን ሁለተኛዬቱን ደብዳቤ ለማጽናት በሙሉ ሥልጣን ጻፉ።³⁰ መርዶክዮስም የመልካም ምኞት መግለጫና ማረጋገጫ የሆነውን

9፡25 ዘፀ21፡22-23፣ እስ7፡10፣መዝ7፡16
 9፡26 እስ3፡7
 9፡29 እስ2፡15
 9፡30 እስ1፡1
 9፡31 እስ4፡1-3፣16
 10፡1 መዝ72፡10፣97፡1
 10፡2 ዘፍ41፡44፣ እስ2፡23፣8፡15
 10፡3 ዘፍ41፡40፣ 43፣ካፀ2፡10፣ ኤር29፡4-7፣ ዳገ5፡7፣16፡3

ደብዳቤ በጠረክሲስ ግዛት ውስጥ በሚገኙት አንድ መቶ ሃያ ሰባት አውራጃዎች ለሚኖሩት አይሁድ ሁሉ ላከ፤³¹ የላከውም አይሁዳዊው መርዶክዮስና ንግሥት አስቴር ባወጁላቸውና እንደዚሁም የጸሙንና የሰቄቃውን ጊዜ በሚመለከት ለራሳቸውና ለዘራቸው ባጸኑት ውሳኔ መሠረት እነዚህ የፉሪም ቀኖች በተወሰኑላቸው ጊዜ እንዲከበሩ ነው።³² የአስቴር ዐዋጅ ስለ ፉሪም የወጣውን ሥርዐት አጸና፤ ይህም በመዝገብ ተጻፈ።

የመርዶክዮስ ታላቅነት

10 ንጉሥ ጠረክሲስ እስከ ባሕር ዳርቻ በሚዘልቀው ግዛቱ ሁሉ ላይ ግብር ጣለ።² ጥገይሉና የብርታቱ ሥራ ሁሉ እንዲሁም ንጉሡ መርዶክዮስን ለዚህ የላቀ ማዕረግ እንዴት እንዳደረሰው የሚናገረው በሜዶንና በፋርስ የታሪክ መጽሐፍ የተጻፈ አይደለምን?³ አይሁዳዊው መርዶክዮስ በማዕረግ ከንጉሡ ከጠረክሲስ ቀጥሎ ሁለተኛ፣ ከአይሁድ መካከልም ቀዳሚውን ስፍራ የያዘ ሰው ነበር፤ ለወገኖቹ መልካም በማድረግና ለአይሁድም ሁሉ ደኅንነት የቆመ በመሆኑ፣ በብዙዎቹ አይሁድ ወገኖቹ ዘንድ እጅግ የተከበረ ነበር።

²25 ወይም፣ አስቴር በንጉሡ ፊት በወጣች ጊዜ